

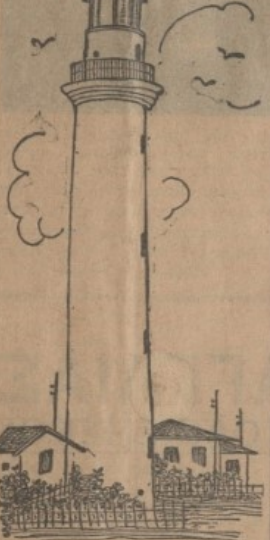
.Εθνος. Αθ. 7/1/1936

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, Μάιος. — Μέσα εις μίαν άπειραν κυανόβαθα ούρανού και γαλανότητα θαλάσσης, ξεσπώνεται ή νέα και όραία πόλις του παλαιού Δεδεαγιάς.

Πού δεν έχει κανένα άλλο μέλλον, ούτε έμπορικόν, ούτε γεωργικό. Τά λουτρά; Ποιά λουτρά; Έκείνα που λέν να φέρουν από τας Σέρρας. Έκείνα που θα χύσουν μαζί με τα Ιαματικά νερά της και την ζωνή στην πόλι, στην κήση, τον πλούτο και την ευτυχία.

Πόλις με ευρύτητα και άνεση.

Ο φάρος της 'Αλεξανδρουπόλεως

Η πόλις των καλών όστων και προδευτικών κατοίκων, ή πόλις που έχει για άρχοντά της την παλιά ψυχή, αλλά που προσέχει και πού, πάντα, φέρεται με το νέο πνεύμα. Η πόλις που έχει το ένα πόδι στην παράσοι και στην έξελιξη το άλλο.

Η πόλις που φέρει εις τους κόλπους της μιάν δόλοχρη "Άδριανούπολι", από τα καλά στοιχεία της οποίας συρράχθη, και έχει εμπρός της την πλατεία της θάλασσας, που φέρνει όνειροπολίσεις, συνταράσσει σκέψεις, άνοητες πόθους και ξυπνάει καθυμνούς.

Πόλις που πήρε κάτι από την άπειραντούσην της πλατείας της θάλασσας και του άνοιχτού ορίζοντός της. Η πόλις μας, μου έλεγεν ο πολιτευτής κ. Κανέτσος κάποτε, έχει πενταπλασίαν εμφάνισιν από τους κατοίκους της και έπταπλασίαν έκτασιν από τους πόρους όπου έχει. Έχει δρόμους ευρείς, οπίτια μεγάλα και με κήπους άφρετούς και αώλες πλατείες.

Άραιοι και σωτήριοι και ασθόρουοι, περνούνε οι διαβάτες εις τους δρόμους της. Σιωπηλοί, γιατί άναμεταξύ τους έχουν ελάχιστα να πούνε. Όσα είχαν να πούν τότες ημέρες, ήπνες, χρόνια τόρρα ζώντας την ίδια τη ζωή, τα έπιαν άναμεταξύ τους και τα έάντησαν... Άν δεν έχουν όμως τί άα πούν, έχουν ν' άκούσουν. Έχουν να άκούσουν τόσα και τόσα από την γαλανή του θάλασσα!

Της λέν πιάδων θέλουμε ένα λιμάνι, για να πιάδων τα παπούρια στην "Αλεξανδρουπολι" και να κινήται έμπορικώς ή πόλις, που οι κάτοικοι της την όνειροποιούν μια κυανή ακτή, μιάν όραία κυανή ακτή, έκει στην άκρη της "Ελλάδος", που να συγκεντρώνη όχι μόνον "Έλληνας, αλλά και ξένους και γειτόνους, Τούρκους, Βουλγάρους παραθεριστάς, ανθρώπους με παράδες, και ανθρώπους με ρευματισμούς και κακοστομαγίες, για να έπιδορθωθούν, στα λουτρά της και να έπιδορθώθ ή αή, αή,

Κρίμα όμως, που για να πλατύνουν τα πεζοδρόμια κόπηκαν των δειροδρομίων τά πλατάνια. Και έχει τόσο λίγο πράσινο ή "Αλεξανδρουπολις. Και έχει τόσην ανάγκην από πράσινο! Και έχουν τόσην πρασινάδα τά πλατάνια!...

Ο κ. Κανέτσος, πρώην δήμαρχος, — μού φαίνεται δήμαρχος μετακινήματικός, δηλαδή διωρισμένος, τέως βουλευτής των Λαϊκών

και καλός της "Αλεξανδρουπόλεως" πολιτης — εις ο πρώτος "Έλληνας" ύπόδουλος που φήλησε τον πρώτον "Έλληνα" αξιωματικόν, τον μακαρίτην "Εξαδάκτυλον, την ημέραν του Άγιού Δημητρίου, στα 1912, όλλων πριν καταληθθ ή πόλις της Θεσσαλονίκης από τον έλληνικόν στρατόν.

Έτι μιάν όραία ιστορία, χαρακτηριστική και αξίζει να την πούμε: "Ήτανε πρωί ακόμα και έθερεχε, έθερεχεν ο θεός. Στή Θεσσαλονίκη άγανία διαδόσεις για σφαγές, διαδόσεις για φωτιές και Τούρκων άπειρές και άνοητες. Πολλοί πρόκριτοι "Έλληνες είχαν συλληθθ και έκρατούντο εις τάς φυλακάς για να φορηθθ το έλληνικόν στοιχείον.

Στά γραφεία της ιστορικής έφημερίδος της Θεσσαλονίκης της "Νέας "Αληθείας", μερικοί πατριώται συγκεντρωμένοι σάν τους άποστόλους του Χριστού. Ο μακαρίτης Τάσκος Νάλτας, ο Μπίτης ο Γιάννης, ο πάτρων της μακεδονικής φιλολογίας, ο Μεχ. Κανέτσος, άγνωστον πως ευρεθείς και άποκλεισθείς τότε, στη Θεσσαλονίκη, και λοιποί.

Αι εβδόσεις πέφταν με το σταγονόμετρο, άλλοτε παγωτικές και άλλοτε θερμαινούσαι. Τώρα μιάν εβδοχή που τους άστραλλοτάσσει, έπειτα μιάν εβδοχή κατασπλιτική του κάθε ένδοξασμού και κατασθεστική του κάθε ένθικου όνειρου...

Μά, επί τέλους, ή μουσική όπτηρία που είχαν, να μαβαίνουν, τους έφερε συνεγιστές και άλληλάλληλες τις ευχάριστες πληροφορίες: — "Έρχονται! Έρχονται! "Έλληνες... Άπ' έξω εινε σάνους λαχανοκήπους.

Ο κ. Κανέτσος δεν έβασκαζε. — Θά πάω, ειπε σπουδάζοντας, να φιλησω τον πρώτον "Έλληνα" στρατιώτη που θα έρθω κ' έπειτα άα πεθάνω!... Και πέρασε κάτω από τη βροχή, μέσα σάν περιβολιών τους βούρκους και τις λάσπες, έξω από την πόλ, πέρασε Τούρκους στρατιώτες, που βατούσανε βαρετιά στα χέρια τά τουφέκια τους, σκυμμένοι το κεφάλι, βλοσυροί οι άξέωματικοί, καταπεσμένοι το άκέρκι. Κινβουοί πολλοί. Μά πέρασ' ο Κανέτσος μέσα από όλα αυτά!... "Όλα τα αυτά τά έμποδία και τόσα άλλα ακόμα, που ήσαν σάν πεσμένους, ξεπερασιμένους άλυσίδες, ένός μακραιωνίου έμποδίου φοβερόν.

Και να εμπρός του — ήταν όνειρο! — αι έλληναί προφυλακαί. — Άλτι!... "Έλτι!... Για πιάδων αυτό το έλληνικό το "έλτι"! Για τόν "Έλληνα" ραγιά, που θέλει την έλευθερία μπροστά του, την Θεσσαλονίκη του έλληνική!... Τόν στρα-

τό που όνειροπολούσε, έκει ένδοπιόν του, σωστόν, έλληνικόν έλληνικόν στρατόν, με την λόγην του άστράτουσαν σάν πασχάλην λαμπάδα.

— Χριστός Άνάστη, βρέ παιδιά! Και ρίχνεται και άγκαλιάζει και άσπάζεται, τον πρώτον που ήτανε κοντά του, τυλιγμένον με ένα μουσαμά, κουκαλα στο κεφάλι, διάβροχον, μουσκίδι, στάζοντα από το νερό.

"Ήταν ο Έξοδάκτυλος του έλληνικού Έπιτελείου. Γνωστές του, από τον άγώνα, γιατι όπτηρέσαν ως... δάσκαλος, στο προξενείο της Θεσσαλονίκης. Γνωστός, άλλ... άναπαύτετος. Μετά την τρικυμία της γαργας της έκπληξας το βρόντημα. Μεγάλες ημέρες συγκινήσαν.

Άλιγη όρεσιά από την 'Αλεξανδρουπόλιν

Μεγάλες συγκινήσεις, μεγάλων ήμερών, μεγάλων γεγονότων! Όσοι τις ζήσαν, ζήσαν μιάν φορά... Και όσοι δεν τις ζήσαν, θα τις ζήσουν άρα γε ποτέ!... Άλλά όλλοιο ακόμα και θα ληομονούσασμε την καλή "Αλεξανδρουπολι"!

"Ας ζανταγυρισουμε σ' αυτή. "Ένα μεγάλο ζήτημα της "Αλεξανδρουπόλεως, εινε το ζήτημα της μεταφοράς των παρά τας Σέρρας Ιαματικών ούδατων εις αήτην προς έκμετάλλευση και μετατροπήν της πόλεως εις πόλιν ζέσαν και κάλοκαιρινής κοσμικής διαίτησης.

Ο πραγματικός δήμαρχος της πόλεως κ. Αλτινλαμάζης, καλής έλληνικής οικογενείας έξ "Άδριανοπόλεως, παυθείς και καταδούγυβει, μετά το κήμημα, ως βενεζελικός, και όλη σχεδόν ή κοινωνία της "Αλεξανδρουπόλεως, άποδίει μεγάλην σημασίαν εις την μεταφοράν αυτήν, στριβύουσα εις τούτην το μέλλον του τόπου και την ευημερίαν του.

"Ο κ. Αλτινλαμάζης, μάλιστα διατείνεται, ότι, άν δεν έπαυετο περπου τον Μάρτιον, τά νερά θα είχαν σήμερα μεταφερθ. Άλλά οι διαδεχθέντες αυτόν, διορισμένοι δήμαρχοι, όχι μόνον τίποτε δεν έκαμωσαν, αλλά άφησαν να έκπνεύση και ή προσβασία της συμβάσεως, που ειχεν έπιτύχη ο κ. Αλτινλαμάζης και εις έγάθη και το δάσειον, με το όποσιον θα γινόταν των ούδατων ή μεταφορά.

Το ζήτημα των λουτρών, ένεκεν

Άλιγη όρεσιά από την 'Αλεξανδρουπόλιν

της άμετακινήτου θελήσεως του λαού, όπερ της μεταφοράς των, και της βαθείας πεποιθήσεως του, ότι δι' αυτών όχι μόνον θα σωθθ ή πόλις, αλλά και θα ευτηχισθ κινδυνεύει να γινή ζήτημα δημοσίας τάσεως έξω.

Η προηγουμένη και επί πολλά έτη όπερ της πόλεως έργασία του κ. Αλτινλαμάζης ως δήμαρχου "Αλεξανδρουπόλεως εινε μιάν μεγάλην έγγυσην για κάθε όπιδείξι, και άπόσεσι του.

"Έκεινο το κατορθώμα του, του ήλεκτροφωτισμού της πόλεως από τον δήμον, παρά την βελτισιν και την αντίθεσιν του όπουργείου, όστε να έχη σήμερον ή πόλις και άφθονον και ευθόνον ήλεκτροφωτισμόν, δεικνύει ότι εινε άνθρωπος που ζέρει τί θέλει και που βαθείς ζέρει, και προθέπει που θα φθάσθ.

Έν τούτοις όμως, αντίθετον περλι της μεταφοράς των λουτρών ίδεαν έγει ο σημερινός δήμαρχος κ. Κουτοβέλλη.

Ο κ. Κουτοβέλλη εινε διορισμένος δήμαρχος "Αλεξανδρουπόλεως. Και δεν εινε μόνον διο-

ρισμένος, παρανόμως, άντεπαναστατικό δικαίω, αλλά και παρά τους κρατούντας και μη θινέντας νόμους. Εινε διορισμένος δήμαρχος, ως δεν πρέπει, όστι εινε και πρεσβύτης του Έμπορικού Έπιμελητηρίου "Αλεξανδρουπόλεως.

Κατά τά άλλα εινε καλός και λογικός πολιτης. Λοιπόν, κατά την γνώμη του κ. Κουτοβέλλη, ή μεταφορά των λουτρών εις την "Αλεξανδρουπολιν εινε άσύμφορος, πολύ.

Ο δήμος, κατά όπαρχοντα προϋπολογισμόν, θα δαπανήσθ διά την μεταφοράν και τάς εγκαταστάσεις παραπάνω από 12.000.000 δραχμών. Διά το ποσόν αυτό θα καμή δάσειον, θα πληρήνη δέ τοκοχρεωλόσιον 1.500.000 δραχμών το έτος, χωρίς να ύπολογισωμεν ότι ο χάρος των μηχανικών εγκαταστάσεων θα στοιχίσθ άλλα 2.000.000 δραχ.

"Από πού θα βγούν αυτά; Και τί θα γινή, εάν εις αυτ' προστεθούν και τά τακτικά έξοδα του δήμου για την συντήρησιν, διατήρησιν και γενικώς την εκμετάλλευσιν των λουτρών;

"Όταν όμιλουσι οι άρθισιοί, ήμεις πρέπει να σιωπώμεν!... Ο κ. Κουτοβέλλη εις λογισμίσεται και κάτι άλλο.

"Υπάρχει μιάν μελέτη διά την μεταφοράν των λουτρών τούτων, δια ταχθείσα από το όπουργείον της "Υγιεινής και γενιομένη από το ειδικόν μηχανικό κ. Ράτι.

Ο κ. Ράτι, άποφαίνεται κατά της μεταφοράς των ούδατων, διότι, αυτά, μεταφερόμενα, θα χάσουν πολλά από τά συστατικά του.

Ο κ. Κουτοβέλλη καταγγέλει ότι ή μελέτη αυτή έξηφανισθη μυστηριωδώς από το δήμον τά άρχια.

"Υπάρχουν όμως άλλα μελέται διά την μεταφοράν αυτήν. Ένας μηχανικός προθέπει μεταφοράν του ύδατος με φυσικόν ρουήν, ένθ' όλλως όπιδεικνύει μηχανικόν άνύψωσιν αυτών και μηχανικήν μεταφοράν. Αυτό όμως άποκρούεται. Τά νερά θα χάσουν λένη. Η μηχανή θα δουλεύη μόνον 12 ώρες. Τις άλλες το νερό θα στέκεται, ένθ' διά της φυσικής ροής δεν θα χύσθ και πολλά από τα συστατικά του.

Κάτι που το θεωρούμε πρακτικόν. Να εκμεταλλευθθ ή "Αλεξανδρουπολις, επί τόπου τά λουτρά. Το κράτος θα έννοικιάσει άντι 100.000 δραχμών μοναχά το έτος. Να τά αναλάβη ο δήμος. Αι ξενοδοχειαί και έγκαταστάσεις των λουτρών να γίνουσι εις "Αλεξανδρουπολι.

Εις έρώτησιν άν όπαρχη φόβος να γίνουσι ξενοδοχειαί επί τόπου, μού άπήνησεν ότι αυτό εινε άδύνατον.

Τό έδαφος εινε πολύ έλδωδες και ή όπιδήρησις άδύνατος. Με καλά λεωφορεία, το λοιπόν, την έπιόλεψιν και όργάνωσιν ή-

Ο δήμαρχος 'Αλεξανδρουπόλεως κ. Κουτοβέλλη.

άνδουοι και καθόδου των έπιδατων να αναλάβη άυστηρός ο δήμος — ο δρόμος εινε στρωμένος, ραίσιμος και καλός — δύναται ή "Αλεξανδρουπολις και την εκμετάλλευσιν των λουτρών να έχη και έκκατομύρια να μη διακινδυνεύσθ παίζουσα ταυτα εις την τύχη.

"Ήδ και ή γαλλοέλληνη σ. δηροδρομική έταιρεία άρχιστε να έκδρομικά τραίν, με ποσειμένα ναύλα, διά τά λουτρά. Η άπόστασις της διεργουμένης γραμμής από το λουτρά εινε μόλις ένα χιλόμετρον. Η έταιρεία σκέπτεται να κόμη μόνον διακλαδύσιν προς τά έκει.

"Έτσι θα εινε τοτό μιάν εύκολεν ζωή διά τόν φθαόν κομισμόν, για να λούεται με μεταφορικά φθινά.

Νά αναλάβη δέ ο δήμος να έγειρη έκει πραγματικώς λουτρώματα με άναπαύτησιν προσταυτά, μέσα από τά κουνούπια, κυλικαί κλπ.

Ο κόσμος έτσι, άμα θα κινή το λουτρό του και άναπαύθ, να εξακυρωθ ή στην "Αλεξανδρουπολι και να άφήν τά λεπτά του έκει πέρα. Μιάν ίδια και αυτή!... ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ. ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ: Τό λέριόν της "Αλεξανδρουπόλεως.

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΣΤΟΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΡ

... παραίτησης μόδας είνε το φόρεμα από ζουλό εμπριμέ, με λουλούδια του άγρου, που προορίζεται για το φθινόπωρο, και τα απλά απογευματινά φορέματα. Το φόρεμα συμπληρώνεται με μια κινητή κάμα του αούτο ύψους, που θά χρησιμοποιηθή όταν οι μέρες είνε όμορες.

... Έπισης θά φορευή ένα άσμπλ της εποχής από μεταξωτο ζερσού μονόχρωμο σε φόρμα σεμιέ. Η γαρνιτούρα του είνε γιακάς και μονόστες από άσπρο, πολύ λεπτό πικέ, και κανονιέ έπισης πικεδένιο.

— Τα εμπριμέ είνε πάντοτε τα πιο πρακτικά φορέματα του καλοκαιριού. Και τούτο διότι δέν επιδέονται καμιά γαρνιτούρα. Το ύψος είνε μονάχο του γαρνιρισμένου με τα άνθη και άλλα διακοσμητικά σχέδια. Εκ των οποίων την πρώτη θέσι έχουν τα μεγάλα ή μικρά πουά.

— Τα ύφασματα του καλοκαιριού παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία: για τα πουά θά προτιμηθούν τα μικρά σχέδια καϊνθάκια, έπάνω σε βατιστές, πικέδες ή ραυβακερά κρέπ. Μεγαλειότερη ποικιλία έχουν τα απογευματινά και θραυνά ύφασματα, που είνε: κρέπ ντε σίν, αστέν, κλοκέ, μωβελίνες και βουλά μεταξάτα. Ανάριθμητα είνε τα διακοσμητικά τους σχέδια: τουλίπες, χρυσάνθεμα, πελώριες μαργαρίτες και τριαντάφυλλα, ψαράκια, πουλιά, φρούτα, ακόμη και στοιχεία του άλασθήτου!

... Ο Μάριος, βαρλοποιός το επάγγελμα, πηγαίνει εις ένα χορόν μετά του Όλιβ. Τους δύο φίλους συνοδεύουν οι γυναίκες των. Η κυρία Όλιβ προτείνει εις τόν Μάριον νά την χορεύση. Ο Μάριος έξ άβρότητα δέχεται. Η κυρία Όλιβ. — Είμαι ίσως πολύ βαρεία διά τόν χορόν. Μάριος. — Δέν περάζει. Εγώ κάθε μέρα κατακυλώ βαρέλα.

... Ο τέως Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Χέρμπερτ Χούβερ, εδρισκόμενος ήδη μακράν της πολιτικής σκηνής, διέρχεται τας ώρας της σχολής του άλιευτος. Είς τήν φωτογραφίαν ο κ. Χούβερ φωτογραφούμενος καθ' ήν στιγμήν άναυρεί μίαν μικράν πέστροφάν.

... Το «εκαπό» του αυτοκινήτου και χορευτική πίστα! Δέν πρόκειται περί συνήθους εταίρι του κινηματογράφου, άλλα περί φωτογραφίας ληφθείσης εις μίαν πλάξ της 'Αμερικής. Ο φωτογράφος κατάρβωσε νά επιτύχη μίαν φωτογραφικήν όπτικήν άπάτην, φωτογραφήσας τόν αυτοκίνητον και τας έπισθεν αύτου έκγυμναζόμενας «γέφυρας», εις τρόπον ώστε νά φαίνονται ως χορεύουσαι επί του «εκαπό» του αυτοκινήτου!

... Είς τήν Τσεχοσλοβακίαν ο άνωτέρω φωτογραφούμενος μικρός 'Άλμπρεχτ Φήμπριχ έσωσεν εκ πνιγμού εις τόν ποταμόν Γάγια τριανταένα συμμαθητάς του κατά διάφορα χρονικά διαστήματα. Ο 'Άλμπρεχτ Φήμπριχ είνε ήλικίας ένδεκα μόλις έτών.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΠΕΡΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

... Είνε οι λόγοι και αι έν τη Βουλή άγορεύσεις του ελλημέται εκ τών ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ, ως άρμόδως πιστοποιείται υπό του Γενικού Διευθυντού της Βουλής.

... Το έργον εκδίδεται υπό τόν τίτλον

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

... παρά τών κ. κ. ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΠΑ Διευθυντών τών 'Επισήμων Πρακτικών της Βουλής, και ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙΔΗ, συντάκτων αυτών.

... Ηθή κυκλοφορεί ο Λος Τόμος (1909 — 1914) και πωλείται εις όλα τα Κεντρικά Βιβλιοπωλεία, θά έπασκολουθήσουν δε συντόμως οι όπολιεπίμενοι δύο τόμοι (1914 — 1924 και 1928—1932).

... Διά παραγγελίας και έγγραφάς άπευθυνθέν:

ΜΕΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 2 (τηλ. 31-126)

INSTITUT

... Επλήθυνεν εις τó στάδιον της παρυμής ή 'Αγγλία; Καταρρει το έκπληκτικόν αύτό οικοδόμημα τών Δύκε και τών Τούμπερλαιν; Έρωτήματα που άπασχολούν έντατικότερα τήν άνθρωπότητα, και άποτελούν ένα από τα ούσιαστικά τέρα παγκόσμια προβλήματα. Η άπάντησις δέν είνε θέθαια εύκολος. Δέν είνε ίσως ούτε δυνατή. Ημπορεί όμως κανείς νά διαπιστώση τó γεγονός ότι ο θρετανικός όργανισμός παρουσιάζει συμπτώματα υπερκοπώσεως και μίαν αισθητήν χαλάρωσιν ευρών.

... Άποτελούν τά φαινόμενα αυτά έκδηλώσεις γεροντικής έξανάλησως; Η είνε ένδειξεις μις προσωρινής και μετριας καταπτώσεως τών δυνάμεων;

... Είς τήν πραγματικότητα ή αυτοκρατορία διέρχεται μίαν κρίσιν όλικής και ήθικής άδυναμίας, άποτέλεσμα της όποιας υπήρξε ή ήρης σύγκυσις της θρετανικής έξωτερικής πολιτικής. Διά πρώτην φοράν το Φόρειν Όφφισ ένεργήσθη τήσων διατακτικών, άσταθές, παραπλοίων σχεδών. Όταν ο Μουσσολίνι άρχισε νά σκάπτει τόν τάφον τών 'Ινδιών, τó Λονδίνο ήρκεσθη νά διαμαρτυρηθή. Όταν έφάνθη τά άπεράσιμα νά στερεοποιηθή τας διαμαρτυρίας εις άπειλά, δέν έτόλμησεν νά τας πραγματοποιήση. Ένώ τέλος έκινήσθη ούσων όλος τάς όλικός της δυνάμεις εις τήν Μεσόγειον, έδωσεν εις τούς 'Ιταλούς—και ίσως εις τόν κόσμον όλον—τό δικαίωμα νά πιστεύουν ότι ο θρετανικός λέων, από φερόν βασιλεύς της ζούγκλας, έβγει καταστή άνίσχυρος πρόφως

... Και τό άποτέλεσμα; Η 'Ιταλία έπραγματοποίησε τούς σκοπούς της. Τó γόητρον της άνήλθεν εις μεγαλώρηθη ύψη, ενώ είνε πλέον ίκανή νά έκτοκείσθι φοβερά άπειλά κατά της Λίγυπτι, της Μεσογείου, του δρόμου τών 'Ινδιών. Άλλά δέν περιορίζονται εις τόν τομέα τούτον οι κίνδυνοι που έπιστοιούνται κατά της ελλημέττης τών πολιτών του θρετανικού κράτους.

... Η έμμονος Ιταλοφροσία που κυριαρχεί εις τó Λονδίνο έχει επικρασίαν τόν ούσιαστικότερον έχθρον της 'Αγγλίας, τήν γερμανικήν ανάπτυξη. Σήμερα εις τούς ναυστάθμους του Βιλεμπερσεν και του Κιέλου ορμηλατείται ένας στόλος του όποιοι ή ίαχύς υπερβάλλει κατά πολύ τας γερμανικές ανάγκας. Διά ποία μυστηριώδη άποστολήν προορίζεται αύτός ο χαλύδδωνος γίγας με τήν πρόσρον άνάπτυξιν; Αν τά σχέδια τών έθνικοσοσιαλιστών στρέφονται άποκλειστικά προς τήν Ρωσίαν και τήν Αυστρίαν, δέν θά ύπάρχη σοβαρός λόγος νά απειληται διασεκατομύρια μόνων εις τήν θαλάσσιον, δέν είναι όλοι τó όποιοι δέν πρόκειται νά χρησιμοποιηθή.

... Η Γερμανία όμως σημερον άποτελεί τό ισχυρότερον ήπειρωτικόν κράτος, και άν άσέη ή έξδουγκοίσις της άπερίσπαστος, θά καταστή ο δυνατωκότερος οικονομικός παράγων της Εύρώπης. Πολύ γρήγορα ή άναβίωσις της θά τήν θέσση και άλλην άντιμέτωπον της 'Αγγλιας εις τόν άγώνα διά τήν οικουμικήν ήγεμονίαν, διά ν' άρχί-

... δρόμος προς τας πρώτας ύλας, προς τόν θρετανικόν έμπορίον, προς τήν θρετανικήν αυτοκρατορίαν. Ίσως προς τούτο τόν ήθικοσοσιαλιστικήν πολιτική νά μιν παρουσιάζει άσέρον και καταφανή τσίση συγκρούσεως τών επιδιώξεων της με τας θρετανικά συμφέροντα. Τó γεγονός όμως ότι χωρίς τόν έλεγγον τών θαλάσσιων συγκοινωνιών δέν ήμπορεί νά ολοκληρωθή ή οικουμική κυριαρχία, και ότι ή τύχη τών 'Αγγλων κρέμεται από τήν άσφάλειαν τών ύγρών λεωφόρων, προκαλεί αυτομάτως τήν άμοβαίαν έχθρον μεταξύ της 'Αγγλιας και του έκάστοτε ισχυροτέρου ήπειρωτικού λαού. Τού φαινομένου δε τούτου ιστορικά έπαναλήψεις υπήρξαν ο άγγλοισπανικός άνταγωνισμός, ή φοβερά γαλλοθρετανική άντίθεσις και τέλος ο πρόσφατος παγκόσμιος πόλεμος.

... Σήμερα ή θρετανική πολιτική, τρομαγμένη κάπως από τήν άπότομην έξδουγκοίσις της 'Ιταλιας, ροί νεται όσων νά προσβλέπη τούς κινδύνους που ήμπορούν νά προσβάλουν εις τόν Βορράν. Συγκεκριμένον ήλιν τήν προσοχήν της εις τήν Μεσόγειον και παρασιελήσθη τήν όδόν προς τας 'Ινδίας, και έγκαταλείπει άνοιχτή τήν πόλιν προς τó Λονδίνο. Φορεί σιδηρά χερσάκια εις τας χερσάς της, άλλα τήν κεφαλήν της τήν όνεινι ακάλυπτον. Ημπορεί νά έξακούσθι άκίνητως αυτή ή τάσις του έξεμμετισμού της Γερμανίας, νά τήν άποικονώσεως της 'Ιταλιας.

... δέν περιορίζεται εις τά έρια της Εύρώπης. Ηδη εις τήν 'Απω 'Ανα τολήν σημειώνονται ζυμώσεις που είνε άγνωστον πως θά έξεπάσουν. Η 'Ιαπωνία ελχορηγεί εις τó Σιάμ, προσπαθει νά θραχυκυκλώση τήν Σιγγαπούρην άνοιγούσα μίαν έξόρμηαν επί της Μαλαιικής χερσονήσου, εις τό ύψος του ίσθμού του Κρά. Ένώ έκπράζονται ζωηρά άμφιβολία διά τήν άσφάλειαν της Ινδικής όδοσ, έμφανίζονται κίνδυνοι ίσχυροί εις αυτά τά πρόθυρα τών 'Ινδιών. Φοβερά προβλήματα συσσωρεύονται από παντού εις τήν άτμόσφαιραν του Λονδίνου και ζαλλίζουν τούς ήθιναούς θρετανικούς έγκεφάλους.

... Θά εξέλιθη και πάλιν άκμαία ή αυτοκρατορία από τήν νέαν αύτην δοκιμασίαν; Είςε γεγονός ότι αι πολεμική της δυνάμεις δέν άντακρύνονται τελείως σήμερα εις τήν άποστολήν των, όπως διακρύνονται οι όπειθινοι θρετανικοί κύκλοι. Παραδόξως δέ, ούτε διά τό προσεχες μέλλον έλλήθη μέχρι τής στιγμής έπαρκής πρόνοια διά τήν πλήρη ένίσχυσιν των, έξαπρέσει της ζελοπορίας. Πρέπει νά όλοορηθη θθ ότι ένθ άπαιτείται κολλοσισία λαϊκή προσπάθεια διά τήν δημιουργίαν της τεραστίας πανο'υλιας που χρειαζεται τό σύνολον της θρετανικής όμοσπονδίας, ο Λαός δέν σαιναίται νά άντελήθη άκόμη πλήρως τήν φοβεράν άνάγκην της άνοικοδομήσεως.

... Έν τούτοις ή θαυμαστή άγγλική ιστορία δέν ήμπορεί ν' άφήση πολλά άμφιβολία διά τήν προ-

... νικών δυνάμεων. Η ώρα τών θυσιών πλησιάζει. Οι 'Αγγλοι κατά πάσαν πιθανότητα θά τας έκπληρώσουν. Δέν νά είνε ή πρώτη φορά που θά άνανημοιουργήσουν τήν ίσχύν των.

... Είς τό 1800—1810, ή αυτοκρατορία άναμετρουμένη με τόν Ναπολέοντα άντιμέτωπος ένα έξ ίσου φοβερόν γόος, έδοκιμασε τόν ίλιγγον της άπογνώσεως. Ο ήπειρωτικός άποικεισμός, που έξετόξευσε ή Γαλλία, κατέστρεψε μέν τήν Εύρώπην όλόκληρον κατέφραεν βίως ένα τρομερόν κτύπημα και κατά τών 'Αγγλων.

... Η έξαγωγή της Μεγάλης Βρετανίας ένεκράθη, ή οικονομική της ζωή πλήγη. Έντονος δυστυχία ήπάθη εις τό νησιατικόν βασίλειον. Η κυκλοφορία του χαρτονομίσματος διά πρώτην φοράν εις τήν νομισματικήν ιστορίαν κατέστρηόρωχετική τά άλληλοδιδόχα δέ έθνικά δάνεια έφθαναν νά τροφοδοτούν κατά 74 % τόν πρόβπολογισμόν. Άμέσως μετά τό Τραπλόγυφ έξέσπασεν ο γαλλικός θούλαυθος του 'Αούστολιτισ, και τόν 'Ιανουάριον του 1805 ο Πιερ άπόβησθε προσέρον τήν περισημον φούσιν: «Ω ή πατρίς μου! Σε πρίαν κατάστουσι άφνω τήν πατρίδα μου!»

... Έν τούτοις ή 'Αγγλία, εις τήν πάλην της με τόν καταπληκτικότερον λαόν της εποχής εκείνης, έξέβλε τελείως νικήτρια. Τό Βασιλεύς έμεινε σύμβολον του έπιθύου όλων τών μεγάλων πεποιτετιών που έχουν ως έξονα τήν θρετανικήν δυνάμιν.

... Ο Μπερνίνι, όταν ήτο πολύ νέος, έχαμε μίαν προτομήν του πριγκηπος καρδινάλιου Σκιπίωνος Μποργκέζε. Η προτομή ήτο τóσον έπιτυχής και έκφραστική, ώστε ο ίδιος ο Μπερνίνι, όταν μετά πολλά έτη τήν επανείδεν, ειπέ:

— "Α! πόσον όλιγον προώδευσα εις τήν Τέχνην, άφού όταν ή μουν άκόμη μικρός έγνώριζα νά έργασθώ τóσον καλά τό μάρμαρον.

... Ο Γκιζό, ο όποιος δέν ήτο πολύ σταθερός εις τας πολιτικές του ίδέας, έλεγε μίαν ήμέραν εις τήν Βουλήν:

— Δέν ύπάρχει άχρειέστερος κυνισμός από τόν έπαναστατικόν.

... Ο Ματρουέρ, διάσημος δικηγόρος της εποχής του και βουλευτής, τόν δέικοψε λέγων:

— "Οχι δά! Χειρότερος είνε ο κυνισμός του άποστάτου!

... Μίαν ήμέραν ένας νεαρός ζωγράφος παρουσιάζεν εις τόν ζωγράφον Μπιάνκι, εκ τών μεγαλειότρον του παρελθόντος αιώνος, έν έργον του ζήτην τήν κρίσιν του. Ο Μπιάνκι τού ύπέδειξε μερικά λάθη, τά όποια όφειλε νά διορθώση.

... — Έργασθίτε άκόμη, φιλε μου, εις αυτό, διορθώστέ το, τελειώστέ το, τού ειπέ.

... Ο νεαρός ζωγράφος, πολύ έξωγιστής, άνέμεινε μόνον έπαίνους και όταν ήκουσε τόν Μπιάνκι νά όδοκιμαίει έλαττώματα εις τό έργον του άπήνησε με δυσφορίαν: — "Υπάρχουν πίνακες, οι όποιοι καλλίτερον είνε νά μη συμπληρωθούν.

... Και ο Μπιάνκι άμέσως: — Αούτος όμως τούς πίνακες δέν πρέπει ούτε νά τούς άρχίζω μεν.

... Ένα καθ' έκάστην

